

Joachim Stærk Ekstrands studentertale

Taler

Joachim Stærk Ekstrand
Studentertaler

Dato

28. juni 2024

Sted

Aurehøj Gymnasium

Kære Aurehøj. Kære studenter. Kære venner.

For snart 3 år siden, stod vi sammen inde i salen på Aurehøj. Vi havde gået på Aurehøj i knap 3 dage, og havde øvet et par sange, vi skulle synge foran hele skolen.

For at være helt ærlig var jeg hunderød. Hvad hvis jeg de kunne høre, at jeg sang forkert eller jeg glemte teksten. Men så kiggede jeg ud i salen og blev mødt af en masse smil. Og det gik!

Jeg kan tydeligt huske det jubelbrøl vi fik fra 2 og 3 g'gerne. Det gav en vild følelse, der kunne mærkes helt ud i fingerspidserne. En jeg sjældent har oplevet siden.

Der gik det op for mig, at Aurehøj var noget helt specielt. Siden da er vi kommet langt.

Ikke flere afleveringsfrister der skal overholdes, uregelmæssige verber der skal læres udenad eller søjler der skal analyseres.

Mere end 1700 hundrede moduler senere, har vi gennemført det vi satte os for, for næsten 3 år siden: at gennemføre gymnasiet. Og vi gjorde det!.

Men når vi står her, og på vognen, og fejrer, at vi er færdige med alt det hårde arbejde i gymnasiet... færdige med alt det slid og slæb...

Så siger vi også farvel til rutinen.

Vi siger farvel til at møde op hver dag og vide at vi kommer til at se vores venner.

Vi siger farvel til bevidstheden om at der altid er en fest i fremtiden.

Vi siger farvel til at synge sammen med resten af skolen til morgensamling, og hører på hvad end udvalgsudvalget laver.

Vi siger farvel til hverdagen på Aurehøj og et fællesskab, jeg tror der bliver svært at finde andre steder.

Aurehøj er nemlig et unikt fællesskab. Gennem mere end 30 forskellige udvalg, kor eller lektiecafe, har vi været med til at opbygge et fællesskab, jeg synes vi kan være stolte af at føre videre til de kommende årgange på Aurehøj.

Vi efterlader et sted hvor der er plads til dig, ligemeget om du går op i velgørenhed, vin eller konspirationsteorier, eller måske alle 3 ting, på en gang.

Det er et fællesskab jeg er stolt af at været en del af.

Men Aurehøj ånden... den behøver ikke at slutte her. Den skal vi blive ved med at huske på, og tage med videre ind i det næste kapitel af livet.

En ånd, der bygger på et fællesskab mellem forskellige mennesker, på respekt for hinanden og en der ser styrken i mangfoldigheden. Og den ånd, har verden virkelig brug for!

Vi er en generation, som ofte bliver kaldt dovne, eller alt alt for sensitive. Det eneste vi egentlig går op i, er jo vores eget udseende og hvor mange likes vi får på Instagram eller Tik Tok.

Heldigvis er det langt fra sandheden.

Når jeg står her og kigger på ud på jer, så ser jeg en engageret ungdom. En ungdom, der tager ansvar for sig selv og den verden vi lever i. En ungdom, der går op i menneskerne omkring dem.

Så hvis der er nogen forældre her i dag, der er bekymret for vores fremtid. Så håber at i går herfra i dag med håb for fremtiden, og vores generation.

Men fremtiden er lige gyldig nu. Lige nu er det tid til at fejre livet.

Og når vi har festet til dag gry den næste måneds tid, og måske en dag tager huen af. Så kigger I på alle hilsnerne indeni.

Så håber jeg de minder jer om, alle de venner I har fået på vejen, op- og nedturene og kærligheden.

Jeg håber det minder jeg om, at det er de livserfaringer vi har fået os sammen... som vi også er blevet studenter af.

Og lige meget hvilken karakter du ser i din hue eller på eksamensbeviset i dit skød.

Så husk at din tid her på gymnasiet ikke vil blive husket på baggrund af dit karaktergennemsnit, din popularitet eller dit udseende.

Men du vil blive husket på, de forhold og venskaber, du har skabt. Hvordan du har behandlet andre mennesker. På hvilken person du er indeni.

Du vil blive husket som den person, du var. Det er det vi efterlader, på Aurehøj.

En person der havde hjertet på det rette sted og en person jeg altid vil huske, er vores kære ven og klassekammerat Alan, der ikke er sammen med os i dag. Jeg ville ønske han ville kunne stå her og fejre det med os i dag.

Alan var et ordenligt og omsorgsfuldt menneske, som man altid kunne gå til enten for at få løst et af livets mange problemer, eller blot for at få et godt grin.

Og nu hvor vi alle fra årgang 2024 skilles og skal hver vores vej her i livet, så vil jeg sige: husk at være der for hinanden. Husk at være der for din sidemakker.

Selvom man har haft op og nedture mens man har gået på aurehøj, så tror jeg de fleste kan kigge tilbage på 3 gode år.

Det er 3 gode år, der ikke ville have været lige så gode, hvis det ikke havde været for vores fantastiske lærer, ledelse og pedeller. Jeg håber også I ved hvor meget I

bliver værdsat, selvom det ikke altid bliver sagt højt.

For en god orden skyld, vil jeg slutte af med et Nik og Jay citat: hvis der en ting i skal tage med for den her tale, så er det, det.

“En dag tilbage... Lev mens du gør det, elsk mens du tør det”

TAK

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Translokations-/dimissionstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/joachim-staerk-ekstrands-studentertale>